G. burgemeester te Hex; Lieseus L. burgemeester te Genoels Elderen.

Aanvullende leden: MM. Vroonen Chr. burgemeester te Widoie; Stevart G. burgemeester te Wouteringen; Bellefontaine F. schepen te Sluize; Nicolaers A. raadslid te Sluize.

2° KIESBUREEL.

Zaal van het paleis van justicie. — De kiezers van het rechterlijk kanton Borgloon en die der gemeenten Beverst, Bilsen, Hoesselt, Munsterbilsen en Ryckhoven.

Voorzitter: M. Coart A. instructierechter bij de rechtbank van Tongeren.

Leden: MM. Naveau E. burgemeester te Opheers; Henckaerts G. schepen te Gutschoven; Ruison J. schepen te Heers; Gielen J. schepen te Schalkhoven.

Aanvullende leden: MM. Van Ilsen J. burgemeester te Alken; Driesen A. raadslid te Berlingen; Vroonen A. raadslid te Gutschoven; Hauben L. schepen te Bilsen.

3° KIESBUREEL.

Zaal der kosteloze jongenesschool. — De kiezers der gemeenten van het kanton Bilsen die niet begrepen zijn in het tweede bureel, en die der kantons Mechelen en Sichen-Sussen-Bolré.

Voorzitter: M. Daris C. rechter bij de rechtbank van Tongeren.

Leden: MM. Henquet G. schepen te Eben-Emael; Cuypers J. M. schepenen te Lanaeken; Notelaers W. burgemeester te Vlytingen; Castermans M. schepen te Canne.

Aanvullende leden: MM. Meurmans G. schepen te Vlytingen; Mohlet J. L. burgemeester te Eben-Emael; Jodogne J. T. raadslid te Eben-Emael; Neven M. schepen te Vroenhoven.

Men schrijft ons uit Cortessem:

Men is met recht verwoerd dat het vraagstuk der buurtspoorwegen zoo weinig voormitgang doet in onze provincie. De Staat moedigt deze ondernemingen aan, en handel, nijverheid en landbouw zouden er ongetwijfeld groot voordeel uit trekken.

Kortelings heeft te Cortessem eene vergadering van burgemeesters en gemeente raadsleden plaats gehad om eenen buurtspoorweg van Tongeren naar Hasselt te vragen. Met eenparige stemmen heeft men dit voorstel aangenomen en de heer burgeraal de Kerkhove, schepen van Gingoyen, is gelastgeweest eene petitie opte stellen om dezen zoo nuttigen weg te doen uitvoeren.

Deze petitie bewijst hoe gemakkelijk en met welke kleine kosten deze weg zou kunnen aangelegd worden en welkegroote voordeelen er zouden uit voortspruiten. Zij is thans onderworpen aan de handteekenen der belanghebbende gemeentebesturen en zal binnen kort verzonden worden naar de nationale maatschappij der buurtspoorwegen.

Deze maatschappij zal zoozig aan het ontwerp zijn, omdat de weg waarschijnlijk zal verlengd worden van Hasselt naar Leopoldsburg, langs Zonhoven en Beeringen, en van Tongeren naar de belangrijke gemeenten der provincie Luik als ook naar Visé, naar Maestricht met vertakking naar Maeseyck.

Deze weg, die slechts een twintigtal kilometers telt, had sedert lang moeten gemaakt zijn. Maar het is nooit te laat om goed te doen en men mag hopen dat men zich zal haasten, belangrijke gemeenten uit de verlatenheid te trekken waarin zij verkwijnen door gebrek aan goede vervoermiddelen, en ter hulp te komen aan werkzame bevolkingen die weeg lijden ten gevolge van den slechten tijd.

Kiekskronick.

Bergen. — De katholieke lijst en de *liberale lijsten* zijn bepaaldelijk vastgesteld.

De eerste is aangesteld uit MM. Corbisier en Harmignies. De eene liberale lijst bestaat de namen van MM. Hardy, Lescarts, Masquelier en Saincteliette, terwijl de andere prookt met die van MM. Carlier, Houzeau, Pichuque en Steins.

In vele kantons waar de liberalen reeds op voorhand triomferegeren hadden, voor de kiezing van zondag, heilbrenkij hunne neerlagen niet kunnen verkroppen en zijn volgens gewoonte tot geweld overgegaan.

Te Ghistel, de gebooteiplaats van M. Heyvaert, hebben zij den val van hunnen notaris gewroken, door afgezonderde personen aan te vallen en te mishandelen.

De gendarmerie heeft er eenige moeten aanhouden.

Te Ciney hebben zij zich schandig gedragen; zij deden pogingen om op het stadhuis de kiesbus te overmeesteren en daar aan dit niet gelukte, wierpen zij met kassesten naar de katholieke kiezers.

Brussel. — Het komitetit der conservatieve *Vereeniging* heeft, bij middel van eenen nieuwen omzendbrief, de katholieke kiezers verzocht aan de balloteering van zondag geen deel te nemen.

---

vertelde in korte woorden, in wat omstandigheden hij verkeerde.

De smokkelaar luisterde belangstellend toe, tij zijt een goede, brave ziel, Frans! Kom ik u helpen, ik zou het met hart en ziel doen, zonder dat gij zoo een stuk hadt te wagen. Hij drukte hem de hand. De gang van dezen nacht kan voor ieder op zijn hoogst vijftien gulden opleveren.

— Vijftien gulden, herhaalde Frans: dat helpt mij niet. Hij liet treurig het hoofd hangen.

— Zorg daar niet voor: ik leg het lekort er bij. Frans zag twijfelend op, doch de smokkelaar zag hem zoo trouwhartig aan, dat hij de hem torgesteken hand wel aanneem en toestaan mocht.

— Ik dank u, Hans; misschien kan ik u nog eens vergelden, wat gij voor mijne oude moeder doet.

— Spreek niet van vergelding; het zou niet goed wezen, als alles vergolden werd.

— Zij bespraken nu het een en ander over het voorgenomen werk van dien nacht. De oude hangklok sloeg negen ure.

— Nog drie volle uren, zegde Ling-Hans; gij moet nog wat slapen en ik zal u op tijd wekken. Uwe kruchten schieten anders te kort.

Hij wees hem zijne legerstee, waarop Frans zich uitstrekte, schoon hij lang den slaap niet kon vatten. De smokkelaar stapte in eenstoeg gelachte verdiept de kamer op en neer: de kinderlijke liefde van Frans had hem getroffen. Die wilde een gewaarwolle daad beproeven om voor zijne moeder het huiske te redden, waaraan haar hart hing.

Ling-Hans voelde neiging, om den jongeling daarvan terug te houden: hij zelf had beden een wonderlijk gevoel van beklemdheid. Hij had dien tocht over het geberge duizendmal ondernomen, en nooit had hij zich over den uitslag bezorgd gemaakt, zooals juist heden, nu de eenige zoon eener arme weduwe zich aan hem aansloot en zijn lot als't ware in zijne handen legde. Hij moest dus wel instaan voor den jongeling, die voor het eerst deze ruwe baan betrad. Als men hem verraste, als Frans, de hoop en de steun zijner moeder, gevangen, ja zelfs gedood werd — hij kon, hij durfde zich dat niet voorstellen.

't Sloeg elf ure. Wat ging die tijd toch langzaam voorbij! Hij nam twee lange pistolen uit eene oude kas, die aan weerszijden van de kamer stond; zij waren geladen. Onwillekeurig zag hij naar hem op en slot; zouden ze misschien te pas komen? Hij legde de wapens op de tafel en trad aan de legerstee, waarin Frans te wekken; 't werd hem lijnen te benauwd in 't kleine vertrek, want de wind sloeg op de luiken dat de ruiten kletterden en de gebrekkig sluitende deur knarste en kraakte.

Frans lag rustig zij slieep. De jongeling sliep zorgeloos, een stille vrede lag op zijne bleeke trekken en hij droomde van geen gevaar. Hans had den moed niet, hem te wekken; nog eens begaf hij zijnen wachtpost weer, nog eens hield hij de geladen wapens bedachtzaam in de hand, daar sloeg het kwart voor twaalf, en nu moest het zijn. Zacht schudde hij den slapende.

— Is 't tijd; sta op!

Frans was opgesprongen; hij zag rond, in 't eerste oogenblik niet wetende, waar hij was.

— Hier, neem dezen stok en deze pistool!

— Een pistool, waartoe?... Gij zijt toch niet bang, dat.....

— Bang ben ik niet; maar nem het toch... voor de zekerheid. Hij drukte Frans het wapen in de hand; werktuigelijk stak deze het hij zich.

Het licht in de kleine hut werd uitgeblazen; de beide mannen traden in de koude vochtige nachtlucht. Eene stilte lag Frans over de leden, en stom en zwijgend volgde hij zijn leidsman naar den kant van het geberge.

Diest. — Deliberale bladen trompetterden reeds rond dat de kiezing van Diest zou vernietigd worden, voor een gebrek aan den vorm.

De *Gazette van Diest* logenstraft die tijding ten stelligste en zegt:

« *Onze eerzame kandidaten zondag gekozen, zijn goed gekozen*, wat de *Etoile Belge* en andere kwakkelenkweekers, die uit Diest het ordewoord ontvingen, er ook over zeggen. »

De *Etoile* heeft waarschijnlijk een oogenblik gedacht dat M. Rolin neg minister was.

Concordia.

Zondag 6 juni om 5 uren 1ste zomer concert.

De weduwe Jamar wier echtgenoot den 20 mei zoo ongelukkig verongelukte aan de statie van Tongeren verzoekt ons de volgende verklaring in den *Postrijder* op te nemen:

« De ondergeteekende heeft de eer bij deze haren dank uit te drukken aan alle personen die haar ter gelegenheid van het schrikkelijk ongeluk dat haar getroffen heeft, zoo edelmoedig en zoo liefdadig ter hulp gekomen zijn. »

« WEDUWE JAMAR. »

De personen die nog zullen ter hulp komen aan deze ongelukkige weduwe, kunnen hunne gift op het Postkantoor brengen.

Te rekenen van aanstaande dinsdag 1e juni zullen eenige veranderingen toegebracht worden aan de vertrekuren van den Luik-Limburgschen ijzeren weg. Wij duiden dezelve aan op onze vierde bladzijde.

Mgr Doutreloux bisschop van Luik zal den 22 juni, in de hoofdkerk van Tongeren het H. Sacrament des Vormsels lomen toedienen aan de kinderen der stad en der parochien van dit decanaat.

Priesterlijke Benoemingen.

De Eerw. Heer Claes, pastoor te Fall-Mheer, is verplaatst naar de parochie Exel. — De Eerw. Heer Castermans, pastoor-schalkhoven, is verplaatst naar de parochie Fall-Mheer, en wordt vervangen door den Eerw. Heer Baptist, kapelaan te Hechtel. — De Eerw. Heer Sereckx, kapelaan, te Verviers, is pastoor benoemd te Scheid-Tuiloi.

Te koop bij M. COLLEE, Groote-Markt te Tongeren:

Bijeenroepingsbrieven voor de wetgevende kiezingen.

Bijeenroepingsbrieven voor de kiezingen der burgerwacht.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 9 JULI aanstaande.

BINNENLAND.

Dubbele misdaad te Verviers. — De inlichtingen die wij, over dezen aandag, nog bekomen, bevestigen al wat wij er donderdag van meedeelden.

De dagbladen zegden gisteren dat een der mesjes dood was; de *Etoile* zegt nu dat zij nog leven.

Andere bladen echter zeggen, dat de twee mesjes voornemens waren, naar eene begrafenis te gaan.

De vader zou den morgend der misdaad, nog opgewonden door eenen twist van dags te voren, buitengewoon veel gedronken hebben, iets waarzij zijne steeds toenemende wede toe te schrijven was.

De plichtige is erg ter neer gelagen.

— *Diamanten bruiloft.* — Vijftig jaren getrouwd zijn is een geluk dat weinig stervelingen smaken, en de gemeente waar zoo iets voorvalt is in feest.

Maar zestig jaren is gewis nog veel zeldzamer, en het is dan ook geen wonder dat de schoone gemeente Asche er feestelijk uitziet. Daar vieren men eene diamanten bruiloft.

Ook de naam der feestelingen, die op ieders lippen hangt, klinkt thans door heel het land, want hun zoon bekleedt een der hoogste plaatsen in België. Het zijn namelijk de ouders van den gewezen minister De Lantsheere, thans voorzitter der Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Ook is het dorp in plechtigeward. De woningen der rijken zijn schier bergen van bloemen verdwenen, die der burgers prijken met de nationale vlag, terwijl de armen ook het hunne bijdragen om het feestkleed der gemeente op te luisteren.

— Het schijnt thans stellig dat de koning, de koningin en prinses Clementine in de eerste dagen van juni naar Oostende zullen vertrekken. Sommi verschidene dagen is alles ingereedheid gebracht in het paviljoen te Oostende om de koninklijke bezoekers te ontvangen.

— Men schrijft uit Gent:

Gister middag, heeft Mgr de Battice, bisschop van Pella, eenen nieuwen aanval gehad van de ziekte waaraan hij sedert zoo lang lijdt. Zijn toestand was zoo erg dat men hem in allerhaast de li. Olie heeft toegediend. Op het oogenblik dat wij schrijven is Z. Hoogw. tot bewustzijn teruggekomen en geeft wederom hoop op verbetering.

— Eene treffende godsdienstige plechtigheid heeft gister namiddag plaats gehad in het gesticht van Doorezede, bij de Domen van het Kristelijk Onderwijs te Brugge.

Een Engelsche jeffer, miss Hatton, dochter van eenen Anglikaanschen minister, heeft het protestantisme afgezworen en is plechtigklik gedoopt geworden door Mgr Lambrecht bisschop van Gerra. Zij heeft in den doop de namen ontvangen van Maria-Joref-Augustine-Joanna-Marguerite.

Na de geloofsbeljdenis der bekeerde ontvangen en haar het Vormsel toegedient te hebben, heeft de officieerende prelaat eene treffende aanspraak gedaan, die al de aanwezigen diep getroffen heeft.

Miss Hatton, die bij de 18 jaren oud is, doet vandaag hare eerste communie.

— *Landbouw.* — De berichten tot hiertoe ontvangen over deu algemeenen toestand van den oogst zijn voldoende. De weiden hebben een goed uitzicht; sommige jonge luzerne en klavervelden staan wat dun, doch dit is maar bij uitzondering.

De kalking der gronden. — Het gebruik van kalk in den landbouw klimt op tot de vert verwijderde tijden; reeds in Vlaanderen werd de kalk reeds gebruikt door de Gallen; in het begin der XVIe eeuw had Bernard Palissy het gebruik van kalk aanbevolen in kleigronden. Bijna eene eeuw later bewoot Olivier de Serres er het gebruik van onder vorm van compost ten einde de gronden te verwarmen, de wortels der schadelijke planten en de larven der insekten te vernietigen; nochtans wierd deze manier van verbetering verwezen en verworpen, zoodat zij maar zeer langzaam bekend geraakte, maar gedurende de eerste jaren der XIXe eeuw kwam zij wederom in de gunst en tegenwoordig beteekt niemand het nut van den kalk meer; het bewijs van dit nut ligt in het feit dat alle plasten er min of meer groote hoeveelheden van bevatten.

Men kan zich rekening geven van de belangrijkheid dier stof; inderdaad wanneer men de tabel nagaat van de gemiddelde samenstelling der planten, door M. Petermann, dan vindt men dat op 100 ⁄ asch:

De Spanische klaver bevat	42 ⁄	kalk;
De tabak	»	41 12 ⁄	»
De klaver	»	35 ⁄	»
Het hies	»	17 ⁄	»

Laat ons nu zien hoe de kalk werkt; zijn invloed is dubbel, hij is scheikundig en werktuigelijk.

Onder scheikundig opzicht wees men dat de oog-bluschte kalk in aanraking komende met de overblijfsen van dieren en plasten, hen zeer spoedig ontbindt, en men maakt zich deze eigenschap te nutte in de samenstelling der composten om de ontbinding der bladeren en der overblijfsels van dieren en plasten van allen aard te bespoedigen, alsook van doode dieren, enz.

Gebracht in den bebouwbaren grond moet de kalk eenen zelfden invoed hebben op de organische stoffen welke hij er ontmoet, maar zijne werking moet minder kracht bezitten dewijl hij.

II.

Hoog boven in het geberge, tegen de stammen der zware pijnboomen gelegend, stonden eenige gemmes. De wind blaasde nijdig koud, en zij pakten zich dichter in hunne mantels. Slechts na en dan eens brak de maan even door de grauwe wolken en spiegelde zich in hunne blanke geweerloopen.

— Zouden zij van nacht wezenlijk op weg zijn? vroeg een hunner.

— Ik heb mij niet vergist; ik zag Ling-Hans dondijk aan mij een teeken, dien ik niet herkennen kon, tegen twaalf ure dus wij naar de hoogte opgaan, ontwoordde een tweede.

— Stil! gekoed den aanvoerder van den troep. Men zweeg; uit de diepte van het open veld; in dolle slagen het tweede uur na middernacht. De aanvoerder luisterde gespannen naar eenen kant uit; hij verbeeldde zich, een zacht kraken, alsof iemand over het gras liep te zijn. Van de vrouwen hebben vernomen; hij staarde den aanvoerpersoon hoofd in den donker uit en meende eene donkere gedaante uit het bosch te zien komen, en toen nog eene, nog eene — tot zes toe.

Man voor man gingen de smokkelaars op het smalle vetspad voort, Ling-Hans voorop, na hem Frans, de laatste in de rij was Lange-Sepp, allen gebogen onder den last van zware balen. Op eens bleef Hans staan; zijn scherp oor had het kraken van een haan gehoord, en vaster pakte hij de grep van zijne pistool. De mannen stonden als de boomen, die hen omgaven. Frans hoorde zijn hart kloppen. Hij dacht aan zijne moeder, aan de woorden die zij gesproken had, voor dat hij haar verliet, en huiverend moest hij aan het onheil denken, dat nu licht hem en dan zou aan haar arm hart treffen kon. Zijne lippen bewogen zich tot een stil gebed.

Hans was een oogenblik besluiteloos, wat te doen; maar daar kwam de maan door, even lang genoeg, om beide partijen elkander te laten onderscheiden. Schot volgde op schot. De smokkelaars, door het geschreeuw der grensjagers verschrikt en meenende eene overmacht voor zich te hebben, wierpen hunne pakken weg en drongen dieper in het bosch.

De maan verdween weeuw achter de wolken; zij had haar werk verricht. Frans, ontsteld door den ongelukkige outmoeting stond een ommezien en vlo-de 't warm over zijne hand loopen; hij was aan den linker voet gekwetst door een hel. Hier in het bosch kon hij toch niet blijven; men zou hem daar pakken, want nietegenstaande de donkerheid zetten de grensjagers de vluchtelingen na. Hij vluchte in de richting van het open veld; hij vodde zijne krachten hem begeven; maar toch kon hij niet uitrusten. In het eind zag hij eene kleine hut, als daar in het gebergte meer voorkomen, om gedurende de zomermaanden den herder of eene melkmeid tot verblijf te dienen. Op die blokhut snelde hij toe en klopte aan.

— Om Kristus hermhartigheidswille, doe open!

— Wie zijt gij? vroeg eene vrouwelijke stem.

— Een arme gewonde. Laat mij niet omkomen; de grensjagers hebben mij getroffen.

Dat gelukte, want aan de « grensjagers » was men hier boven niet zeer ingenomen. De kleine deur ging open en een meisje in hoevendracht kwam kamerke en sloot de deur zorgvuldig weer toe. Het liefdelijke zorg onderzocht en verbond zij zijne wonde, die gelukkig van weinig beteekenis was. Het goede lief kreeg de tranen in de oogen toen hij vertelde, wat hem tot het betreden van dezen weg bewogen had.

— Hoe kan ik u danken, meisje, dat gij zoo goed en vriendelijk voor mij zijt?

Zijn oog viel op eenige veldbloemen die in een glas op tafel stonden.

— Hebt gij die bloemen geplukt?

— Wie anders. Ik hoù veel van bloemen.

— Geef mij dat bloemuitje tot eene gedachtenis mee.

Zij gaf het hem, en zwijgend stak hij de halfverwelkte bloemen op zijnen hoed. Beiden waren eene poos stom. Eindelijk trad het meisje aan het kleine raam, om eens naar de lucht te zien. Zij verschrikte en wees naar buiten. Frans sprong op. Twee grensjagers kwamen op de hut toe.

— Tot vluchten is het te laat; schuilt maar boven. Hij klom haastig de ladder op die naar de bovenkamer leidde; en boven gekomen wierp hij zich op het hoot, dat daar opgestapeld lag.

De jagers traden binnen en hij hoorde den eenen vragen:

— Zij gij hier alleen; is niemand bij u?

— Niemand.

— Hm, ik zag hem duidelijk op de hut toelopen; hij is hier nog. Ook moet hij gezwet hebben want de bloedsporen voeren rechtstreeks tot hier volgen.

Het meisje veranderde van kleur, maar herstelde zich toch en zegde op vasten toon:

— Is mogelijk dat een bij de hut was, maar ingelaten heb ik niemand.

De vaste toon waarop zij sprak bracht beiden aan 't wankelen. Frans lag met ingehouden adem en buiksnoerend. De gewonde arm deed hem zwaar pijn; dit deed hem zich reeds bewegingen maken en voorzaakte geritsel in het stroo.

Een der jagers hadt dit gehoord.

— Zouden wij niet eens op den zolder zien?

Het meisje verschrikte; het oog van den vrager rustte dringend op haar; nu keerde hij zich naar de ladder.

Zij ging voor hem staan.

— Wat wilt gijl boven? Ik zeg u, daar is niets.

— Wij kunnen toch eens mazien. Als er niets is wat houdt gij ons dan tegen?

(Wordt vervolgd.)

De Bangalas zijn sterk, zwaar, goed gebouwd en zeer krijgshaftig. Zij zijn verdeeld in vier klassen: de Bomangas, distrikts-souvereinen; de Monkounzis, de notabelen en rijken; de N'Somvrije mannen; en de Mombos, slaven. De zonen mogen met in het openbaar het woord voeren dan na 's vaders dood. De weduwjveij is er in zwang; maar zonderling is het dat de bruidgoom eene bruwiljksgift aan de schoonouders moet schenken. Voor eene zeer schoone vrouw bestaat deze gift in twee of drie slaven, twee of drie glazen bakjieraden en twee of drie ledige flesschen. Naar ledige flesschen hebben zij, zoo het schijnt, eene bijzondere begerte. Het mosje, eens gehuwd, blijft nettemin vrij van zijne ouders, heeft zoonsbet recht tot hare ouders terug te keeren. Dezen moeten dan het huwelijksgeschenk teruggeven; doch dit gebeurt zelden, en tengevolge hiervan ontstaan eindeloze oorlogen tusschen de dorpen.

Buitengewoon veel zorg dragen de Bangalas voor het schikken van het hoofdhaar. Zij maken er vlechten van, en de gedaante van zij er aan geven, verraden eenigen kunstzin. Tot beschidden sel dient eene soort van driedubbele kroon van openwel. De eerste en de tweede der bovengenoemde klassen dragen hun haar dicht om 't kin. Hunne kleeding bestaat uit de gewone schort. Als sieraden dragen de mannen ijzeren ringen met de tanden van tijgers, zijnsdeen versiert; de vrouwen metalen armen- en halsbanden, welgedreven werk en Sichilos zelfs tot vijf en-twintig pond wegen. Alles beschidenen het lichaam en het aangezicht met verkleurige verven, dikwijls geheel rood. Hun handel, overigens niet van veel belang, bestaat in ruilen van maniok, mais, palmwijn, huiden van apen en hippopotamussen, ivoor en leemen vaatwerk.

Als een Bangali sterft, wordt hij op eene bijzondere wijze beschilderd en voor de deur van zijn huis ter aanschijning nedergelegd. Het lijk blijft daar eenige dagen, tot de geheele dorp hij zingt en danst de bevolking van het dorp hij het aanschouwen van den overledene. Deze wordt daarna in eenen diepen kuil gelegd, met de meeste voorwerpen, welke hij leefde, begraven, opdat hij in goede omstandigheden zou kunnen voortgaan. Het vertrek, dat hoef bepaald op vergisteren avond 10 u. 35 m. De grensjagers nemen de terugreis over Assisie, Ancona, Loreto en Milaan.

— Rome, 26 mei.

De uitbersting van den Etna is opnieuw vertoond. Een lavastroom vloeit voort met eene snelheid van 70 meters per uur; hij is reeds te Montenocillo en bereikt reeds een klooster van Nicolosi. Veel wijngaarden worden overrompeld. De bevolking begint te vluchten.

Engeland.

In Clapham, voorstad van London, is dezer dagen een ondheld uit den Krimoorlog overleden: de sergant Charles Walker, van het 55e regement. Walker was van eene kolossale gestalte en reusachtig sterk. Toen het hij den slag van Inkerman zoo heet toeging, dat de Engelschen en Russen zoo dicht op elkander stonden, dat zij nauwelijks hun geweer zuiks kondon gebruiken, sierp Walker beide weg en ging er met de uiuiter op in. Hij sloeg zoo hard rechts en links en stapte zoo geweldig met de voeten, dat de Russen uit elkander stoven en de Engelschen zich kreeg voor zijne kamaraden, doch niet dan om dat verscheidene Russen tengevolge van zijne vuistperen lagen te zieltogen. Het gevecht was zoo gedaan reus was, dat hij buiten het gevecht zoo zachtzinnig was als een kind en de vriend van allen, die met hem in aanraking kwamen.

—

Dezer dagen is in het graafschap Chester een rede brievenbesteller overleden, van wien men berekend dat hij op zijne beroepstochten in het geheel 212,520 engelsche mijlen van 1609 meters geloopen heeft hetgeen ongeveer zooveel is als achtmaal rondom de aarde.

—

Negentien Chineezen worden in het Naval-College te Portsmouth verwacht, om daar te studeeren.

Congoland.

DE MENSCHENETERS AAN DEN OPPER-CONGO.

Er wordt nog een stam menscheneters aan sommige gedeelten der rivier bij Bangala gevonden. De Kongo, die uit het oost-noord-oosten komt, verandert, dicht bij Bangala zijnen loop en neemt eene zuid-westelijke richting. Op die plek is de met eilandjes bezaaide rivier niet meer dan 7000 à 7500 meters breed, terwijl een weinig hooger de breedte tot 40,000 meters bedraagt. Naar gelang van de jaargetijden wisselt de diepte van het water af tusschen 15 en 28 meters. Tweemaal waat de rivier: in april en in october.

— Hebt gij die bloemen geplukt?

— Wie anders. Ik hoù veel van bloemen.

— Geef mij dat bloemuitje tot eene gedachtenis mee.

Zij gaf het hem, en zwijgend stak hij de halfverwelkte bloemen op zijnen hoed. Beiden waren eene poos stom. Eindelijk trad het meisje aan het kleine raam, om eens naar de lucht te zien. Zij verschrikte en wees naar buiten. Frans sprong op. Twee grensjagers kwamen op de hut toe.

— Tot vluchten is het te laat; schuilt maar boven. Hij klom haastig de ladder op die naar de bovenkamer leidde; en boven gekomen wierp hij zich op het hoot, dat daar opgestapeld lag.

De jagers traden binnen en hij hoorde den eenen vragen:

— Zij gij hier alleen; is niemand bij u?

— Niemand.

— Hm, ik zag hem duidelijk op de hut toelopen; hij is hier nog. Ook moet hij gezwet hebben want de bloedsporen voeren rechtstreeks tot hier volgen.

Het meisje veranderde van kleur, maar herstelde zich toch en zegde op vasten toon:

— Is mogelijk dat een bij de hut was, maar ingelaten heb ik niemand.

De vaste toon waarop zij sprak bracht beiden aan 't wankelen. Frans lag met ingehouden adem en buiksnoerend. De gewonde arm deed hem zwaar pijn; dit deed hem zich reeds bewegingen maken en voorzaakte geritsel in het stroo.

Een der jagers had dit gehoord.

— Zouden wij niet eens op den zolder zien?

Het meisje verschrikte; het oog van den vrager rustte dringend op haar; nu keerde hij zich naar de ladder.

Zij ging voor hem staan.

— Wat wilt gijl boven? Ik zeg u, daar is niets.

— Wij kunnen toch eens mazien. Als er niets is wat houdt gij ons dan tegen?

(Wordt vervolgd.)

A vendre de rencontre

deux pompes à bières en bon état.

S'adresser au bureau du journal.

Te bekomen

bij JEAN SCHOLPS, Varkensmarkt-Maastrichterstraat te Tongeren, **meel van mais**, dienende tot voedsel voor paarden, koeien, kalvers, varkens, hennen en alle andere huisdieren, aan 7 franken de 100 Kilos. Men kan per 5 kilos bekomen.

Men vraagt

eenen bekwamen **leerjongen** bij JUDEN LAHAUÇE, kleermaker te Berg.

Op zondag 20 juni 1886

Groote Caroussel

bij W. SCHOEFS, Groenstraat te Hoesselt.

De prijzen zullen later bekend gemaakt worden.

Groot Kegel Concours

DE HEUKELOM

op zondag den 20 juni 1886.

bij REMIER MOODEROTS.

90 franken in prijzen verdeeld als volgt: 1ste prijs: 40 fr. — 2de prijs: 30 fr. — 3de prijs: 20 fr.

Voor inzetprijs 1 fr. per mies en voor 5 miesen fr. 2,50.

Een ieder is verzocht zelven zijne miesen af te tempen.

Ingeval van slecht weder zal het uitgesteld worden tot den zondag daarop volgende.

Het zal juist om 3 uren beginnen.

Maatschappij Minerva

TE HASSELT.

Internationale

TOONEEL- WEDSTRIJD

1886-1887.

De Maatschappij MINERVA, gevestigd te Hasselt, schrijft eenen wedstrijd uit voor Blij- of Tooneelspelen (geen drama) zonder vrouwenrollen, waarop alle Maatschappijen van Noord- en Zuid-Nederland uitnodigt.

De Tooneelspelen welke aan den wedstrijd verlangen deel te nemen, zijn verplicht zich vóór den 10 juli aanstaande bij den Schrijver der Minerva te inschrijven.

Iedere Maatschappij zal een Blij- of Tooneelspel in 1 bedrijf opvoeren.

De volgende prijzen worden uitgeloofd:

1e Eerste prijs: 300 fr. en een vergald zilveren erepenning.

Tweede »	150 fr.	»	»
Derde »	75 fr.	»	»
Vierde »		een verg. zilveren erepenning.
Vijfde »		een zilveren erepenning.

2e Een vergald zilveren erepenning aan de Maatschappij die de beste uitspraak heeft.

3e Voor de beste Tooneelliefhebbers:

Eerste prijs: Een verg. zilveren erepenning.

Tweede » Een zilveren erepenning.

Elken avond zullen twee of drij Maatschappijen optreden.

N. B. — De Maatschappijen die het reglement van den wedstrijd niet mochten ontvangen hebben, wenden zich tot den Schrijver der Maatschappij, M. FRANS MELCHION, welke het hun onmiddelijk zal toezenden.

Handelsberichten

MIDDELPRIJZEN.

TONGEREN, den 27 mei.

Tarwe,	105 kil.	fr.	19,00 tot 19,50 af 0,25
Rogge,	100 »	»	14,50 tot 15,00 op 0,00
Haver,	75 »	»	13,50 tot 14,00 af 0,00
Gerst,	10 »	»	15,00 tot 16,00 op 0,00
Spelt,	108 »	»	14,00 tot 15,00 op 0,00

Boter, den kilo,		fr.	2,00 af 0,40
Eieren, de 26,		»	1,40 af 20,0
Roode aardappelen, 100 kil.		»	7,00 af 0,00
Krokoetten,	»	»	5,50 op 0,00
Ossetongen, id.	»	»	7,75 af 0,00
Rooi 1000 kilos		»	75,00 op 0,00
Stroo,	»	»	41,00 op 0,00

BRUSSEL, den 28 mei.

Tarwe de 100 kilos, 18,50 tot 20,00 op 0,00. Rogge, id. 14,30 af 0,00. — Gerst, id. 16,00 tot 17,50 op 0,50. Haver, id. 17,00 tot 18,00 op 0,00.

THIENEN, den 28 mei.

Tarwe, de 100 kilos, 19,00 af 0,50. — Rogge, id. 15,00 op 0,00. — Haver, id. 16,50 op 0,00. — Gerst, id. 15,00 af 0,00. — Boekweit, id. 00,00 af 0,00. — Koolzaad, id. 25,00 op 0,00. — Kemp, den kilo, 0,00 op 0,00. — Klaverzaad, id. 1,40 af 0,00.

ST-TRUIDEN, den 26 mei.

Tarwe, de 100 kilos, 19,50 af 0,00. — Rogge, id. 15,00 af 0,00. — Haver, id. 17,75 op 0,00. — Gerst, id. 17,00 op 0,00.

LEUVEN, den 28 mei.

Tarwe n. 100 k.	fr.	19,50	19,00 18,50 af 0,00
» handels,		19,00	00,00 00,00 op 0,00
Rogge n.	»	14,50	00,00 00,00 op 0,00
» handels,		14,00	00,00 00,00 af 0,00
Voederhaver,		17,50	00,00 af 0,00
Brouwhaver,		18,50	00,00 af 0,00
Nieuwe Garst,		16,00	00,00 op 0,00
Mout Quarré,		00,00	00,00 op 0,00
Tarwe bloem,		26,00	00,00 af 0,00
Grove tarwe zemelen		11,00	00,00 op 0,00
Koolzaadolie, de hectoliter,		53,00	00,00 af 0,00
Dito geniverde.	»	58,00	00,00 op 1,00
Lijnolie	»	55,00	00,00 af 0,00
Koolzaad,	100 kil.	00,00	00,00 op 0,00
Koolzaadkoeken,	»	16,00	00,00 op 0,00
Lijnkoeken,	»	22,00	00,00 op 0,00
Genever den hektoliter,		000,00	000,00 op 0,00
Alcool,	»	000,00	000,00 op 0,00

ANTWERPEN, den 28 mei.

Tarwe, de 100 kil., 18,50 op 0,00. — Rogge, id. 15,50 op 0,00. — Haver, id. 19,50 op 0,00. — Gerst, id. 17,00 op 0,00.

Tarwe bloem, inlandsche, 1e kwal.		25,50	à 26,00
» »	2e »	23,50	à 24,00
Roggebloem, inlandsche		22,00	à 00,00

PARIJS. 27 mei. 28 mei.

Meel: 12 mark.	loopende maand.	45,90	46,00
» 12 »	juni.	46,60	46,60
» 12 »	juli-augustus	47,40	47,25
» 12 »	4 leste maanden	48,00	47,90

De Bangalas zijn sterk, zwaar, goed gebouwd en zeer krijgshaftig. Zij zijn verdeeld in vier klassen: de Bomangas, distrikts-souvereinen; de Monkounzis, de notabelen en rijken; de N'Somvrije mannen; en de Mombos, slaven. De zonen mogen met in het openbaar het woord voeren dan na 's vaders dood. De weduwjverij is er in zwang; maar zonderling is het dat de bruidgoom eene bruwiljksgift aan de schoonouders moet schenken. Voor eene zeer schoone vrouw bestaat deze gift in twee of drie slaven, twee of drie glazen bakjieraden en twee of drie ledige flesschen. Naar ledige flesschen hebben zij, zoo het schijnt, eene bijzondere begerte. Het mosje, eens gehuwd, blijft nettemin vrij van zijne ouders, heeft zoonsbet recht tot hare ouders terug te keeren. Dezen moeten dan het huwelijksgeschenk teruggeven; doch dit gebeurt zelden, en tengevolge hiervan ontstaan eindeloze oorlogen tusschen de dorpen.

Buitengewoon veel zorg dragen de Bangalas voor het schikken van het hoofdhaar. Zij maken er vlechten van, en de gedaante van zij er aan geven, verraden eenigen kunstzin. Tot beschidden sel dient eene soort van driedubbele kroon van openwel. De eerste en de tweede der bovengenoemde klassen dragen hun haar om 't kin. Hunne kleeding bestaat uit de gewone schort. Als sieraden dragen de mannen ijzeren ringen met de tanden van tijgers, zijnsdeen versiert; de vrouwen metalen arm- en halsbanden, welgedreven werk en Sichilos zelfs tot vijf en-twintig pond wegen. Alles beschidenen het lichaam en het aangezicht met verkleurige verven, dikwijls geheel rood. Hun handel, overigens niet van veel belang, bestaat in ruilen van maniok, mais, palmwijn, huiden van apen en hippopotamussen, ivoor en leemen vaatwerk.

Als een Bangali sterft, wordt hij op eene bijzondere wijze beschilderd en voor de deur van zijn huis ter aanschijning nedergelegd. Het lijk blijft daar eenige dagen, tot de geheele dorp hij zingt en danst de bevolking van het dorp hij het aanschouwen van den overledene. Deze wordt daarna in eenen diepen kuil gelegd, met de meeste voorwerpen, welke hij leefde, begraven, opdat hij in goede omstandigheden zou kunnen voortgaan. Het vertrek, dat hoef bepaald op vergisteren avond 10 u. 35 m. De grensjagers nemen de terugreis over Assisie, Ancona, Loreto en Milaan.

A louer

un **jardin** de 17 ares (4), situé derrière le Casino.

4 jardins de 8 ares (2) chacun, situés chaussée de Bilsen, près de l'ancien chemin du cimetière.

S'adresser chez Sr L